

Stanovisko Výboru regionů Revize směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA)

(2013/C 218/07)

VÝBOR REGIONŮ

- požaduje, aby koordinovaná nebo společná řízení EIA navrhovaná v čl. 2 odst. 3 měla dobrovolný charakter a nebyla povinná. Mělo by zde být jednoznačně uvedeno, jakých jiných legislativních aktů EU by se toto ustanovení týkalo;
- odmítá zavedení povinnosti provádět určení rozsahu posuzování bez jakýchkoli výjimek, jak se uvádí v čl. 5 odst. 2. Odpovědnost za zajištění odpovídajícího rozsahu a míry podrobnosti informací týkajících se životního prostředí má i nadále nést oznamovatel;
- požaduje, aby směrnice EIA v čl. 5 odst. 3 zohlednila různé systémy ověřování zpráv o vlivech na životní prostředí, které jsou používány v členských státech, včetně těch, kde tyto zprávy interně ověřují příslušné orgány nebo orgány pro ochranu životního prostředí;
- vítá, že se v čl. 6 odst. 7 zavádí minimální lhůta pro jednání s veřejností v délce 30 dnů. Zavádění lhůt, které tuto minimální lhůtu překračují, však musí být ponecháno na členských státech;
- požaduje, aby byl změněn návrh uvedený v čl. 8 odst. 1 týkající se rozhodnutí o vydání povolení s cílem zohlednit různé systémy, které v členských státech existují, a doporučuje, aby byla ve směrnici určena doba platnosti EIA, což je důležité pro kvalitu a tím i účinnost tohoto posouzení;
- kriticky hodnotí stanovení závazné lhůty pro rozhodnutí o uzavření procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (čl. 8 odst. 3). Uspíšení řízení, které má stanovení lhůt přinést, lze lépe dosáhnout diferencovanými ustanoveními v jednotlivých členských státech;
- požaduje, aby byla přechodná ustanovení formulována tak, aby posuzování vlivů na životní prostředí u záměrů nacházejících se v pokročilé fázi řízení bylo uzavřeno podle ustanovení dosavadní směrnice EIA.

Zpravodaj	Marek SOWA (PL/ELS), maršálek Malopolského vojvodství
Odkaz	návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí
	COM(2012) 628 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. Obecné připomínky

1. zdůrazňuje, že navrhované změny evropského právního rámce pro posuzování vlivů na životní prostředí jsou v mnoha ohledech nezbytné a žádoucí. Podtrhuje však, že veškeré změny by měly usilovat o dosažení správné rovnováhy mezi požadavky v oblasti ochrany životního prostředí na straně jedné a hospodářským rozvojem na straně druhé. Přílišná zdlouhavost procesu směřujícího k vydání povolení k realizaci záměru může poškodit sociální a ekonomické zájmy, může vést ke snížení konkurenceschopnosti EU jako celku a v mnoha případech neprospívá ani ochraně životního prostředí a zdraví a života lidí. Změny ohledně kvality a souladu postupů a dokumentů musí být zaváděny tak, aby byla zaručena účinnost a efektivita rozhodování;

2. podotýká, že má vážné pochybnosti, pokud jde o některé změny, které by měly za následek prodloužení doby trvání hlavních fází procesu;

3. připomíná, že tato změna směrnice EIA bude mít značný dopad na místní a regionální orgány, jež hrají ústřední roli při provádění navrhovaných opatření. Na rozdíl od toho, co očekává Komise, se domnívá, že řada navrhovaných změn ve směrnici EIA může zvýšit administrativní zátěž místních a regionálních orgánů s ohledem na organizování, řízení a výdaje. V souvislosti s tím požaduje, aby se zamezilo jakémukoliv přenesení odpovědnosti z oznamovatele na příslušné orgány v této oblasti;

4. podotýká, že veškeré dodatečné náklady a administrativní zátěž orgánů veřejné správy je třeba posoudit z hlediska socio-ekonomických a environmentálních přínosů spojených s navrhovanými změnami tak, aby v dlouhodobém horizontu přínosy převažovaly nad náklady;

5. zdůrazňuje, že směrnice může přinést výsledky pouze tehdy, když orgány na celostátní, regionální a místní úrovni vytvoří řádně fungující institucionální struktury s potřebnými finančními a personálními zdroji, díky nimž se budou moci

aktivně zapojit všechna příslušná odvětví veřejné správy, zejména odbory životního prostředí. Podtrhuje, že je trvale nutné dále rozvíjet potenciál na úrovni místních a regionálních orgánů, k čemuž by měla patřit užší spolupráce s existujícími vnitrostátními středisky pro posuzování vlivů na životní prostředí a pomoc z jejich strany;

6. vyzývá k používání jednotnější terminologie v celém textu návrhu směrnice i jeho přílohách, aby se tak dosáhlo větší právní jistoty;

7. podporuje úmysl zkvalitnit zprávy o vlivech na životní prostředí, směrnice EIA by však měla zahrnovat různé systémy ověřování těchto zpráv v členských státech, v regionech a ve městech;

8. domnívá se, že nová ustanovení uspokojivým způsobem nezohledňují různé systémy EIA, jež jsou uplatňovány v jednotlivých členských státech – např. posuzování vlivů na životní prostředí a udělování povolení k realizaci záměru může probíhat společně nebo zvlášť;

B. Oblast působnosti – článek 1

9. žádá vysvětlení, proč byla definice pojmu „záměr“ v čl. 1 odst. 2 rozšířena na demoliční práce. Domnívá se, že pokud má být tímto ustanovením zavedena možnost posuzování vlivů na životní prostředí v případě demoličních prací u každého ze záměrů uvedených v přílohách I a II, pak to způsobí značnou dodatečnou administrativní zátěž. Je toho názoru, že vlivy na životní prostředí by se u demoličních prací měly povinně posuzovat pouze v přesně vymezených případech uvedených v přílohách I a II, u demolice či demontáže záměru na konci životního cyklu nebo u demoličních prací, jež jsou nutné k realizaci záměru;

10. požaduje, aby byla znovu prostudována jednak definice „povolení“, jednak použití tohoto slova v textu, neboť transpozice a provádění směrnice o službách (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu) přispěly v členských státech ke zrušení požadavku získat předběžný souhlas s rozvojem určitých služeb, který byl nahrazen zpětnými kontrolami;

11. vítá, že „záměry určené pro účely národní obrany nebo ochrany občanů“ nepodléhají povinnému posuzování vlivů na životní prostředí. Aby toto ustanovení nebylo zneužíváno a z procesu EIA nebylo vyloučeno příliš mnoho záměrů, mohla by být směrnice doplněna o ukázkový seznam záměrů tohoto typu, jejichž účelem je ochrana občanů, a to i se zohledněním záměrů, jež jsou podporovány v rámci Fondu solidarity Evropské unie;

12. vyjadřuje politování nad tím, že v návrhu nebyly přezkoumány přílohy I a II, neboť se tím promarnila možnost tyto přílohy přepracovat a na základě dosavadních zkušeností případně omezit jejich oblast působnosti. Opětovně vyzývá k tomu, aby byly stanoveny celounijní minimální prahové hodnoty pro větší transparentnost práva. Zmenšily by se tak nerovnosti v přístupu k podnikům v EU a snížila by se administrativní a finanční zátěž místních a regionálních orgánů v jednotlivých členských státech. Bylo zaznamenáno, že některé členské státy při určování prahových hodnot často překračují svou míru svobody rozhodování tím, že zohledňují pouze vybraná kritéria uvedená v příloze III nebo některé záměry předem z procesu vylučují. Při sjednocování prahových hodnot by měly být vzaty v potaz také limity a kritéria používaná ve směrnici 2010/75/EU o průmyslových emisích;

C. Určení jednoho odpovědného orgánu (koordinovaná nebo společná řízení) – čl. 2 odst. 3

13. domnívá se, že koordinovaná nebo společná řízení by měla mít dobrovolný charakter a neměla by být povinná, jak navrhuje Komise;

14. požaduje, aby bylo pro větší právní jasnost v čl. 2 odst. 3 jednoznačně uvedeno, jakých jiných legislativních aktů EU by se toto ustanovení týkalo;

15. poukazuje na to, že zřízení jednoho orgánu odpovědného za EIA by nemělo být spojeno s vyšší personální a finanční zátěží, aniž by takto vzniklý přínos pro posuzování vlivů na životní prostředí byl v poměru k této zátěži. Žádá, aby bylo objasněno, zda se ustanovení „členské státy určí jeden orgán, který bude odpovídat za usnadnění povolení řízení u každého záměru“ vztahuje pouze na záměry, u nichž se uplatňuje koordinované nebo společné řízení, nebo na všechny záměry obecně. V některých členských státech bude velmi těžké tento požadavek splnit vzhledem ke zvláštní hierarchii a

pravomocem různých orgánů veřejné správy, jež se na tomto procesu podílejí. S ohledem na členské státy, v nichž je posuzování vlivů na životní prostředí již nyní součástí povolení řízení a provádí je orgán, který má vydání tohoto povolení na starosti, je třeba upřesnit, že „jedním orgánem“, o němž je v návrhu řeč, může být tentýž orgán;

D. Nové prvky, které je třeba zohlednit při posuzování vlivů na životní prostředí (článek 3), ve zjišťovacím řízení (příloha III) a ve zprávě o vlivech na životní prostředí (čl. 5 odst. 1, příloha IV)

16. vyzývá ke sjednocení terminologie a míry podrobnosti v článku 3 a v přílohách III a IV. Je třeba upřesnit aspekty uvedené v článku 3 na základě přílohy IV, např. co se týče využívání a zaboru půdy, ekosystémů a jejich funkce a „rizik přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem“. Požaduje, aby byly určité výčty (například v bodě 5) vyčerpávající, aby se tak zamezilo rozšíření záběru posuzování;

17. vyzývá Komisi, aby v co nejkratší době od vstupu změněné směrnice v platnost předložila pokyny ohledně metod posuzování místního vlivu záměru na změnu klimatu, jakož i vystavení, zranitelnosti a odolnosti daného prostředí vůči rizikům přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem;

18. vyzývá k tomu, aby byly do posledního pododstavce odstavce 5 v příloze IV doplněny cíle ochrany životního prostředí stanovené na místní či regionální úrovni;

19. připojuje se k žádosti Rady o další vyjasnění pojmu „vhodná alternativní řešení“, který byl ve směrnici použit, a posuzování vývoje v případě, že by se záměr neuskutečnil (základní scénář). Za vhodná by měla být pokládána pouze taková alternativní řešení, která jsou rovněž úměrná příslušným cílům, jsou v souladu s jinými legislativními akty EU a odpovídají fázi plánování a druhu daného záměru;

E. Zjišťovací řízení – článek 4, příloha II.A, příloha III

20. vítá obecný záměr Komise zjednodušit zjišťovací řízení a posílit soulad přístupů členských států, aby bylo zajištěno, že posouzení vlivů na životní prostředí bude vyžadováno pouze v případech, kdy je zřejmé, že může dojít k významným dopadům na životní prostředí;

21. kriticky se staví k novým ustanovením, která budí dojem, že zjišťovací řízení bude jakýmsi malým posouzením vlivů na životní prostředí. Z příloh II.A a III vyplývá, že se prakticky bude předkládat zpráva o posouzení, v níž se bude uvádět, zda může mít záměr významný vliv na životní prostředí či nikoli. Rozdíl je v tom, že se zde nebudou zkoumat alternativní řešení. Zjišťovací řízení by spíše mělo probíhat formou seznamu kontrolních otázek, která by místním a regionálním orgánům poskytovala snadno použitelné mechanismy k výběru okolností, které nemají významný vliv na životní prostředí. Kromě toho se v souladu s navrhovanou změnou čl. 4 odst. 3 má na všechny záměry uvedené v příloze II směrnice vztahovat požadavek, aby oznamovatel poskytl informace o povaze projektu, jeho potenciálním vlivu na životní prostředí a o zamýšlených opatřeních s cílem zamezit a snížit významný vliv, a to na základě informací vyjmenovaných v nové příloze II.A. To je v rozporu s řešením, které připouští čl. 4 odst. 2 – členské státy se mohou rozhodnout používat oba postupy uvedené v písmenech a) a b). Také je na místě upřesnit používání prahových hodnot zmíněných v odst. 2 písm. b) a stanovit, zda mohou členské státy na základě kritérií v příloze III tyto prahové hodnoty určovat samy, nebo jestli je určuje směrnice;

22. dále poukazuje na to, že příloha III znamená v mnoha směrech výrazné zprísnění oproti stávající právní situaci, co se týče kritérií výběru podle čl. 4 odst. 4. V příloze III je např. vedle četných podrobných upřesnění uvedena také řada dalších kritérií, jež je třeba zohlednit (rizika přírodních katastrof, vlivy na změnu klimatu, zemědělské oblasti s vysokou přírodní hodnotou atd.), přičemž tato kritéria zčásti nemají žádný bezprostřední vztah k projektu a případně přesahují rámec postupu posuzování při rozhodování o povolení záměru. Např. ke změně klimatu dochází na rozsáhlém území a navíc ji nelze dostatečně prostorově a časově vymezit. V současné době ji lze simulovat pouze s pomocí velice nákladných počítačových modelů. Na úrovni záměru se pozornost zatím v případě potřeby zaměřovala nanejvýš na vliv na místní klima. Jelikož se má nyní při posuzování vlivů na životní prostředí klást důraz na velkoplošnou změnu klimatu, je třeba se obávat toho, že oznamovatelům vzniknou vysoké náklady, které přinesou sporné odborné výsledky a vzhledem k druhořadému významu bodových a liniových záměrů pro vývoj klimatu budou nepřiměřené. Proto požaduje, aby byly vyjmenovány všechny záměry, pro něž toto ustanovení platí. Poukazuje na to, že zamýšlená změna je v rozporu se zásadou subsidiarity. Plánované další upřesnění a také doplnění dodatečných kritérií odporuje myšlence uvedené v 11. bodě odůvodnění směrnice EIA, že členským státům musí být ponechán prostor pro přijímání odpovídajících rozhodnutí, a to i za účelem zohlednění zvláštní situace v jednotlivých zemích. Množství kritérií, k nimž je třeba přihlížet, resp. míra jejich podrobnosti přesahuje úroveň, kterou je možné závazně předepisovat pro celou EU;

F. Určení rozsahu posuzování – čl. 5 odst. 2

23. je sice potěšen tím, že návrh Komise na zavedení povinného určování rozsahu posuzování zohledňuje jeho předchozí

doporučení týkající se zlepšení kvality informací a zefektivnění procesu EIA, nicméně odmítá zavedení povinnosti provádět určení rozsahu posuzování bez jakýchkoli výjimek. Odpovědnost za zajištění odpovídajícího rozsahu a míry podrobnosti informací týkajících se životního prostředí však má i nadále nést oznamovatel. Je třeba zamezit značnému dodatečnému zatížení oznamovatele a zúčastněných orgánů;

24. doporučuje doplnit určování rozsahu zavedením pokynů Komise či vnitrostátních pokynů pro obsah, který se konkrétně vztahuje k danému odvětví, a to tam, kde to může pomoci zajistit kvalitu procesu EIA a nashromáždit všechny aspekty, které jsou pro rozhodnutí důležité;

25. kriticky hodnotí návrhy obsažené v čl. 5 odst. 2 písm. a) (rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat), písm. c) (stanovení jednotlivých fází řízení a jejich trvání příslušným orgánem) a písm. d) (vhodná alternativní řešení vztahující se k navrhovanému záměru a jeho konkrétní povaha);

G. Zkvalitnění zpráv o vlivech na životní prostředí – čl. 5 odst. 3

26. domnívá se, že kvalitu zpráv o vlivech na životní prostředí musí zajišťovat oznamovatel. Je třeba zachovat rozlišování mezi zajišťováním kvality při přípravě zpráv oznamovatelem a při ověřování zpráv příslušným orgánem. Uznává nicméně, že kontrola kvality zpráv se musí posílit, aby byla zaručena nezávislost analýzy na oznamovateli;

27. je toho názoru, že směrnice EIA by měla zahrnovat různé systémy ověřování zpráv o vlivech na životní prostředí, které jsou používány v členských státech a místními a regionálními orgány. Ve stávajících systémech je dána nejen spolupráce s externími odborníky a výbory odborníků, o níž se hovoří v návrhu Komise, ale také spolupráce s jinými systémy, jak tomu je ve starších členských státech, kde tyto zprávy interně ověřují příslušné orgány nebo orgány pro ochranu životního prostředí;

H. Veřejné konzultace – články 6 a 7

28. považuje směrnici EIA za klíčový nástroj pro zajištění účasti občanů na místní a regionální úrovni tak, aby byly zohledněny místní znalosti a současně zaznamenány důsledky v oblasti nákladů a dovedností. Proto vítá, že se v čl. 6 odst. 7 zavádí minimální lhůta pro jednání s veřejností v délce 30 dnů. Zavádění lhůt, které tuto minimální lhůtu překračují, však musí být ponecháno na členských státech. Pro mnoho podniků a veřejných oznamovatelů by se jinak řízení neopodstatněně protahovalo, neboť panují obavy, že dotčená veřejnost bude požadovat využití lhůty 60 až 90 dnů uvedené v čl. 6 odst. 7. Tyto maximální lhůty ztěžují integraci posuzování vlivů záměru na životní prostředí do povolovacího řízení, které je třeba provést, a jsou v rozporu s cílem urychlení plánování. Uspíšení řízení, které má stanovení lhůt přinést, lze lépe dosáhnout diferencovanými ustanoveními v jednotlivých členských státech;

29. s přihlédnutím k zájmům všech stran a k zásadě, že veškerá rozhodnutí mají být přijímána bez neopodstatněných průtahů, navrhuje stanovit přiměřené lhůty pro předávání informací a přípravu na proces rozhodování;

I. Udělování povolení k realizaci záměru – článek 8

30. zdůrazňuje, že nová ustanovení uvedená v čl. 8 odst. 1 musí být dostatečně flexibilní, aby zohlednila různé systémy EIA, jež jsou uplatňovány v jednotlivých členských státech. V některých členských státech je posuzování vlivů na životní prostředí samostatným řízením orgánů pro ochranu životního prostředí a povolení k realizaci záměru pak uděluje jiný orgán (teprve po odsouhlasení v rámci EIA), přičemž toto povolení musí být v souladu s obsahem rozhodnutí na základě EIA. V jiných členských státech je posuzování vlivů na životní prostředí součástí povolovacího řízení;

31. poukazuje na kritické připomínky ohledně toho, že v článku 8 nebyl dostatečně zohledněn integrovaný systém, který zavedly některé členské státy, neboť tato ustanovení vytvářejí nové materiální předpoklady vedoucí k situaci, v níž by legislativa EU byla v rozporu s vnitrostátními právními předpisy pro dané odvětví nebo by se s nimi překrývala. Z tohoto důvodu by tato ustanovení neměla být součástí směrnice EIA, která má mít výhradně procedurální charakter;

32. upozorňuje na možné procedurální problémy spojené s novými ustanoveními v čl. 8 odst. 2, podle nichž u záměrů

s významnými negativními vlivy na životní prostředí příslušný orgán ve spolupráci s orgány pro ochranu životního prostředí a s oznamovatelem posoudí, zda je třeba zprávu o vlivech na životní prostředí přepracovat a projekt změnit a zda je zapotřebí dalších zmírňujících nebo kompenzačních opatření;

33. upozorňuje na to, že při dlouhém trvání procesu získávání povolení k realizaci záměru existuje reálné nebezpečí, že bude často používán čl. 8 odst. 4 navrhovaného nového znění směrnice. Tento odstavec stanoví, že dříve než příslušný orgán rozhodne o vydání nebo nevydání povolení, ověří, zda informace ve zprávě o vlivech na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 jsou aktuální, zejména pokud jde o opatření k prevenci, snížení a pokud možno vyrovnaní všech významných negativních vlivů;

34. doporučuje, aby byla ve směrnici určena doba platnosti EIA, což je důležité pro kvalitu a tím i účinnost tohoto posouzení;

35. kriticky hodnotí stanovení závazné lhůty pro rozhodnutí o uzavření procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí (čl. 8 odst. 3). Pro mnoho podniků a veřejných oznamovatelů by to mohlo znamenat přílišné protahování řízení. Kromě toho ustanovení čl. 8 odst. 3 dostatečně nezohledňuje to, že se obzvláště u velkých infrastrukturních projektů musí provádět rozsáhlé a časově náročné posuzování, které se ve stanovené lhůtě nedá uskutečnit v náležité kvalitě. V rozporu s 22. bodem odůvodnění návrhu je tedy třeba se obávat, že by se v případě stanovení konkrétních lhůt mohly snížit vysoké standardy ochrany životního prostředí, což by mohlo negativně ovlivnit i právní jistotu. Uspíšení řízení, které má stanovení lhůt přinést, lze lépe dosáhnout diferencovanými ustanoveními v jednotlivých členských státech;

J. Monitorování významných nepříznivých vlivů na životní prostředí a zmírňujících nebo kompenzačních opatření – čl. 8 odst. 2 a článek 9, příloha IV

36. vyzývá ke sjednocení terminologie, jež se v návrhu používá v souvislosti s kompenzačními opatřeními (např. „kompenzační opatření“ v čl. 8 odst. 2 a „opatření k (...) vyrovnaní významných nepříznivých vlivů“ v článku 9 a příloze IV);

37. upozorňuje na to, že monitorování nesmí snižovat potřebu pečlivé analýzy významných vlivů a jejich zmírňování a kompenzování oznamovatelem, jakož i zásad prevence a omezitelnosti. To znamená, že nejistota ohledně velké části vlivů plánovaného záměru nesmí vést k situaci, kdy se namísto hledání zmírňujících a kompenzačních opatření vydá povolení k realizaci záměru s tím, že bude povinné pouze monitorování. Později to může přinést problémy při opětovné úpravě záměru v důsledku jeho vlivů. Na ustanovení čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce je třeba pohlížet kriticky. V souladu s ním se má sledovat provádění a účinnost zmírňujících a kompenzačních opatření, což se ve výsledku rovná monitorování. Přitom není patrné, proč by měl orgán vydávající povolení nařídit opatření pro sledování významných nepříznivých vlivů na životní prostředí, jestliže je přesvědčen o účinnosti plánovaných zmírňujících a kompenzačních opatření, protože v praxi jsou v tomto směru již k dispozici dostatečné zkušenosti. Povinnost provádět monitorování bez výjimek se zdá být nepřiměřená a znamenala by nepřijatelnou zátěž pro oznamovatele. Zda je nutné sledovat významné nepříznivé vlivy na životní prostředí, to může orgán vydávající povolení obvykle posoudit jen v jednotlivých případech;

K. Monitorování provádění směrnice členskými státy – čl. 12 odst. 2

38. poukazuje na kritické připomínky týkající se dodatečné administrativní zátěže, již členskými státy a místními a

regionálními orgány přinese shromažďování nových informací a jejich předávání, které Komise požaduje v navrhovaném znění čl. 12 odst. 2 za účelem monitorování provádění směrnice;

L. Zmocnění Komise k přijímání aktů v přenesené pravomoci ve vztahu k přílohám II.A, III a IV – článek 12a

39. nesouhlasí s tím, aby byla Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem snadnějšího přizpůsobení příloh II.A, III a IV vědeckému a technickému pokroku. Domnívá se, že všechny přílohy by měly být podrobeny řádnému legislativnímu postupu, protože úzce souvisejí s požadavky týkajícími se posuzování vlivů na životní prostředí, jež jsou ve směrnici uvedeny;

M. Přechodná ustanovení

40. požaduje, aby byla přechodná ustanovení v článku 3 formulována tak, aby posuzování vlivů na životní prostředí u záměrů nacházejících se v pokročilé fázi řízení bylo uzavřeno podle ustanovení dosavadní směrnice EIA. K tomu by mohlo dojít například tehdy, když již byla vypracována zpráva o vlivech na životní prostředí podle článku 5 nebo byl záměr již veřejně oznámen.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 2 odst. 3 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí i jinými právními předpisy Unie, se uplatní koordinovaná nebo společná řízení, která splňují požadavky příslušných právních předpisů Unie. Na záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí i jinými právními předpisy Unie, se uplatní koordinovaná nebo společná řízení, která splňují požadavky příslušných právních předpisů Unie.	Na záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí i jinými právními předpisy Unie, se <u>mohou</u> uplatnit koordinovaná nebo společná řízení, která splňují požadavky <u>těchto příslušných právních předpisů Unie: směrnice o průmyslových emisích, směrnice o stanovištích, rámcové směrnice o vodě, rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a také směrnice o energetické účinnosti</u> . Na záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí i jinými právními předpisy Unie, se <u>mohou</u> uplatnit koordinovaná nebo společná řízení, která splňují požadavky <u>těchto příslušných právních předpisů Unie: směrnice o průmyslových emisích, směrnice o stanovištích, rámcové směrnice o vodě, rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a také směrnice o energetické účinnosti</u> .
...	...
Členské státy určí jeden orgán, který bude odpovídat za usnadnění povolovacího řízení u každého záměru.	Členské státy určí <u>jeden orgán nebo orgány, které budou</u> odpovídat za usnadnění posuzování vlivů na životní prostředí, přičemž tímto orgánem může být orgán vydávající povolení k realizaci povolovacího řízení u každého záměru.

Odůvodnění

Koordinovaná nebo společná řízení by měla mít dobrovolný charakter a neměla by být povinná. Pro větší právní jasnost je třeba jednoznačně uvést, jakých jiných legislativních aktů EU by se toto ustanovení týkalo. Navrhovaná změna vyplývá z toho, že v některých členských státech bude velmi těžké tento požadavek splnit vzhledem ke zvláštní hierarchii a pravomocem různých orgánů veřejné správy, jež se na tomto procesu podílejí.

Pozměňovací návrh 2

Článek 3 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé významné vlivy záměru na tyto faktory:	Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé významné vlivy záměru na tyto faktory:
a) obyvatelstvo, lidské zdraví a biologickou rozmanitost, zejména s ohledem na druhy a stanoviště chráněné podle směrnice Rady 92/43/EHS (*) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES (**);	a) obyvatelstvo, lidské zdraví a biologickou rozmanitost, zejména s ohledem na druhy a stanoviště chráněné podle směrnice Rady 92/43/EHS (*) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES (**);
b) půdu, vodu, ovzduší a změnu klimatu;	b) půdu, vodu, ovzduší a změnu klimatu;
c) hmotný majetek, kulturní dědictví a krajinu;	c) hmotný majetek <u>na základě jeho vystavení faktorům životního prostředí</u> , kulturní dědictví a krajinu;
d) vzájemné působení mezi faktory uvedenými v písmenech a), b) a c);	d) vzájemné působení mezi faktory uvedenými v písmenech a), b) a c);
e) možnost vystavení, zranitelnost a odolnost faktorů uvedených v písmenech a), b) a c), vůči rizikům přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem.	e) možnost vystavení, zranitelnost a odolnost faktorů uvedených v písmenech a), b) a c), vůči rizikům přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 5 odst. 1 a odst. 2 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Pokud musí být posouzení dopadu na životní prostředí provedeno v souladu s články 5 až 10, oznamovatel vypracuje zprávu o vlivech na životní prostředí. Zpráva o vlivech na životní prostředí musí být založena na požadavcích stanovených podle odstavce 2 tohoto článku a musí obsahovat informace, které lze důvodně vyžadovat pro kvalifikované rozhodování o vlivech navrhovaného záměru na životní prostředí s ohledem na současné poznatky a metody posuzování, povahu, technickou kapacitu a umístění projektu, povahu možného vlivu, alternativní řešení navrhovaného záměru a rozhodnutí, do jaké míry je některé záležitosti (včetně hodnocení náhradních řešení) lépe řešit na různých úrovních, a to i na úrovni plánování, nebo na základě jiných požadavků na posuzování. Podrobný seznam informací, jež mají být uvedeny ve zprávě o vlivech na životní prostředí, je upřesněn v příloze IV. 2. Příslušný orgán po projednání s orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1 a s oznamovatelem stanoví rozsah a míru podrobnosti informací, které musí oznamovatel podle odstavce 1 tohoto článku uvést ve zprávě o vlivech na životní prostředí. Zejména stanoví:	1. Pokud musí být posouzení dopadu na životní prostředí provedeno v souladu s články 5 až 10, oznamovatel vypracuje zprávu o vlivech na životní prostředí. Zpráva o vlivech na životní prostředí musí být založena <u>na podrobných informacích uvedených v příloze IV, popřípadě</u> na požadavcích stanovených podle odstavce 2 tohoto článku a musí obsahovat informace, které lze důvodně vyžadovat pro kvalifikované rozhodování o vlivech navrhovaného záměru na životní prostředí s ohledem na současné poznatky a metody posuzování, povahu, technickou kapacitu a umístění projektu, povahu možného vlivu, alternativní řešení navrhovaného záměru a rozhodnutí, do jaké míry je některé záležitosti (včetně hodnocení náhradních řešení) lépe řešit na různých úrovních, a to i na úrovni plánování, nebo na základě jiných požadavků na posuzování. Podrobný seznam informací, jež mají být uvedeny ve zprávě o vlivech na životní prostředí, je upřesněn v příloze IV. 2. <u>Předtím, než se příslušný orgán vysloví k posouzení vlivu na životní prostředí, může určit</u> Příslušný orgán po projednání s orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1 a s oznamovatelem stanoví rozsah a míru podrobnosti informací, které musí oznamovatel podle odstavce 1 tohoto článku uvést ve zprávě o vlivech na životní prostředí, <u>a to po projednání s orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1, případně s oznamovatelem.</u> Zejména stanoví:

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;	a) rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;
b) orgány a veřejnost, kterých se záměr může týkat;	a)b) orgány a veřejnost, kterých se záměr může týkat;
c) jednotlivé fáze řízení a jejich trvání;	e) jednotlivé fáze řízení a jejich trvání;
d) vhodná alternativní řešení vztahující se k navrhovanému záměru a jeho konkrétní povahu;	d) vhodná alternativní řešení vztahující se k navrhovanému záměru a jeho konkrétní povahu;
e) environmentální faktory uvedené v článku 3, které mohou být významným způsobem ovlivněny;	b)e) environmentální faktory uvedené v článku 3, které mohou být významným způsobem ovlivněny;
f) informace, které mají být předloženy s ohledem na zvláštní povahu konkrétního záměru nebo určitého druhu záměru;	c)f) informace, které mají být předloženy s ohledem na zvláštní povahu konkrétního záměru nebo určitého druhu záměru;
g) dostupné informace a poznatky, které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo na základě jiných právních předpisů Unie, a metody posouzení, které mají být použity...	d)g) dostupné informace a poznatky, které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo na základě jiných právních předpisů Unie, a metody posouzení, které mají být použity.
	<u>Príslušný orgán môže provést toto určení buď na žádost oznamovatele, nebo automaticky kdykoli během posuzování vlivů, jakmile daný orgán zjistí nějaký nedostatek v souvislosti s informacemi uvedenými v písmenech a), b), c) nebo d).</u>

Odůvodnění

Otázky týkající se rozhodnutí a stanovisek, která je nutno získat, a jednotlivých fází řízení a jejich trvání by měly být určovány v rámci vnitrostátního procesního práva. Navíc mezi úkoly orgánu nepatří vypracování alternativních řešení. Toto přesunutí plánování a zodpovědnosti za záměr z oznamovatele na orgán se odmítá.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 5 odst. 3 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. K zajištění úplnosti a dostatečné kvality zpráv o vlivech na životní prostředí uvedených v čl. 5 odst. 1:	3. K zajištění úplnosti a dostatečné kvality zpráv o vlivech na životní prostředí uvedených v čl. 5 odst. 1:
a) oznamovatel zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí vypracovali akreditovaní a technicky kvalifikovaní odborníci, nebo	a) oznamovatel zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí vypracovali akreditovaní a technicky kvalifikovaní <u>externí či interní</u> odborníci, <u>nebo orgány pro ochranu životního prostředí</u> , nebo
b) příslušný orgán zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí ověřili akreditovaní a technicky kvalifikovaní odborníci a/nebo výbory odborníků z jednotlivých států.	b) příslušný orgán zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí ověřili akreditovaní a technicky kvalifikovaní <u>externí či interní</u> odborníci, <u>nebo orgány pro ochranu životního prostředí</u> a/nebo výbory odborníků z jednotlivých států.
...	...

Odůvodnění

Směrnice EIA by měla zahrnovat různé systémy ověřování zpráv o vlivech na životní prostředí, které jsou používány v členských státech, v regionech a ve městech. Ve stávajících systémech je dána nejen spolupráce s externími odborníky a výbory odborníků, ale také spolupráce s jinými systémy, jak tomu je v členských

státech, kde tyto zprávy interně ověřují příslušné orgány nebo orgány pro ochranu životního prostředí. Z navrhovaného znění vyplývá, že ověření zprávy o vlivech na životní prostředí kompetentními subjekty musí zajistit jak oznamovatel, tak příslušný orgán.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 8 odst. 1 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Výsledky jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 se berou v úvahu v povolovacím řízení. Za tímto účelem musí rozhodnutí o vydání povolení obsahovat tyto informace:	1. Výsledky jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 se berou v úvahu v povolovacím řízení. Za tímto účelem musí rozhodnutí o vydání povolení obsahovat tyto <u>další</u> informace:
...	...
d) ...	d) ...
...	<u>Výše uvedené podmínky jsou považovány za splněné, jestliže členské státy v souladu s čl. 2 odst. 2 pro účely této směrnice stanoví samostatné řízení pro splnění jejích požadavků, rozhodnutí vydané po uzavření posuzování vlivů na životní prostředí obsahuje informace vyjmenované v písmenech a) – d) a jsou určena příslušná pravidla pro splnění podmínky stanovené v odstavci 4.</u>
...	...

Odůvodnění

Čl. 8 odst. 1 uspokojivým způsobem nezohledňuje různé systémy EIA, jež jsou uplatňovány v jednotlivých členských státech. V některých členských státech je posuzování vlivů na životní prostředí samostatným řízením orgánů pro ochranu životního prostředí a povolení k realizaci záměru pak uděluje jiný orgán (teprve po odsouhlasení v rámci EIA), přičemž toto povolení musí být v souladu s obsahem rozhodnutí na základě EIA. V jiných členských státech je posuzování vlivů na životní prostředí součástí povolovacího řízení.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 8 odst. 4 směrnice EIA

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Dříve než příslušný orgán rozhodne o vydání nebo nevydání povolení, ověří, zda informace ve zprávě o vlivech na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 jsou aktuální, zejména pokud jde o opatření k prevenci, snížení a pokud možno vyrovnaní všech významných negativních vlivů.	Dříve než příslušný orgán rozhodne o vydání nebo nevydání povolení, ověří, zda informace ve zprávě o vlivech na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 jsou aktuální, zejména pokud jde o opatření k prevenci, snížení a pokud možno vyrovnaní všech významných negativních vlivů.
	<u>Posouzení vlivů na životní prostředí bude platit po dobu čtyř let. Pokud se zjistí, že informace uvedené ve zprávě jsou aktuální, prodlouží příslušný orgán tuto dobu o další dva roky. Jestliže se dospěje k závěru, že informace aktuální nejsou, vyzve příslušný orgán oznamovatele k doplnění zprávy.</u>

Odůvodnění

V mnoha fázích řízení může příslušný orgán po oznamovateli požadovat příslušné informace a doplnění, zejména pokud zjistí, že informace uvedené ve zprávě o vlivech na životní prostředí nejsou aktuální. Pro zajištění kvality a účinnosti posouzení je lepším řešením stanovit dobu platnosti EIA.

Pozměňovací návrh 7**Čl. 11 odst. 3 směrnice EIA**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(3) Co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně. Za tímto účelem je zájem jakékoli nevládní organizace, která splňuje požadavky uvedené v čl. 1 odst. 2, pokládán pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku za dostatečný. Pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku se předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.	(3) Co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně. Za tímto účelem je zájem jakékoli nevládní organizace, která splňuje požadavky uvedené v čl. 1 odst. 2, pokládán pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku za dostatečný. <u>má v zásadě právo podat žalobu za dostatečný.</u> Pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku se předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.

Odůvodnění

Tato změna má všem vnitrostátně uznávaným nevládním organizacím zajistit právo podat žalobu.

Pozměňovací návrh 8**Čl. 12 odst. 2 směrnice EIA**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Zejména každých šest let ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 směrnice XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] členské státy informují Komisi o: ...	2. Zejména každých šest let ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 směrnice XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] členské státy informují Komisi o: ...
f) průměrné výši nákladů na posouzení vlivů na životní prostředí.	f) průměrné výši nákladů na posouzení vlivů na životní prostředí, <u>pokud je to možné.</u>

Odůvodnění

Informace související s náklady na vypracování zprávy o posouzení vlivů na životní prostředí patří k chráněným údajům, ne vždy tedy bude možné uvést průměrnou výši nákladů na posouzení vlivů na životní prostředí.

Pozměňovací návrh 9**Článek 3**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na záměry, u nichž byla žádost o povolení předložena před datem uvedeným v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci a posuzování vlivů na životní prostředí nebylo uzavřeno před tímto dnem, se vztahují povinnosti uvedené v článcích 3 až 11 směrnice 2011/92/EU ve znění této směrnice.	Na záměry, u nichž byla žádost o povolení předložena před datem uvedeným v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci a posuzování vlivů na životní prostředí nebylo uzavřeno před tímto dnem <u>a pro něž nebyla vypracována zpráva o vlivech na životní prostředí podle článku 5 ani nebyly veřejně oznámeny,</u> se vztahují povinnosti uvedené v článcích 3 až 11 směrnice 2011/92/EU ve znění této směrnice.

Odůvodnění

Podle článku 3 má řízení, u něž do okamžiku ukončení provádění této směrnice nebylo uzavřeno posuzování vlivů na životní prostředí, vždy podléhat ustanovením změněné směrnice, bez ohledu na stav řízení. Toto přechodné ustanovení by mělo v mnoha případech za následek opětovné provedení jednotlivých kroků řízení, a způsobilo by tak oznamovatelům a orgánům veřejné správy značné náklady. To by nebylo přiměřené, neboť se nejedná o záměry, které nyní nově podléhají posuzování vlivů na životní prostředí, nýbrž o záměry, které již doteď posuzování vlivů na životní prostředí podléhaly. Proto by přechodná ustanovení v článku 3 měla být formulována tak, aby posouzení vlivů na životní prostředí u záměrů nacházejících se v pokročilé fázi řízení bylo uzavřeno podle ustanovení dosavadní směrnice EIA.

V Bruselu dne 30. května 2013

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
